

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.146/28.05.2010

privind soluționarea contestației formulate de
Persoana fizica autorizata X

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul Persoane Fizice, prin adresa nr., înregistrată la instituția noastră sub nr.cu privire la contestația formulată de. cu sediul în localitatea Valea Lupului, județul Iași, J-22-.....-2006, având cod unic de înregistrare fiscală

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecție fiscală nr.din data de, emis de Activitatea de Inspecție Fiscală,

Suma contestată este în valoare de **S lei** și reprezintă :

- impozit pe venit în sumă de **S lei**;
- accesorii aferente impozitului pe venit în sumă de **S lei**.

Din verificarea documentelor aflate la dosarul cauzei nu rezultă data la care petentul a luat la cunoștință de actul atacat, astfel că organul de soluționare cu adresa nr., solicită Acivității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, dovada comunicării Deciziei de impunere nr.

Prin adresa de răspuns nr., organul de inspecție fiscală precizează că nu poate face dovada comunicării acesteia, iar în acest caz se fac aplicabile prevederile pct. 3.9 și pct.3.10. din Instrucțiunile privind aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind

Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519 din 27.09.2005, după cum urmează:

„3.9 În condițiile în care din actele dosarului cauzei nu se poate verifica respectarea termenului de depunere a contestației, iar în urma demersurilor întreprinse nu se poate face dovada datei la care contestatorul a luat la cunoștință de actul administrativ fiscal atacat, aceasta va fi considerată depusă în termenul legal.

În situația depunerii prin poștă a contestației, organul emitent al actului administrativ fiscal atacat este obligat să anexeze la dosarul contestației plicul prin care a fost transmisă.

3.10. Persoanele care nu respectă prevederile legale privind comunicarea actelor administrative fiscale și nu anexează la dosarul cauzei dovada comunicării actului atacat, precum și dovada depunerii contestației sunt direct răspunzătoare de acest fapt.”

Contestația este semnată de către d-l

Contestația este însoțită de Referatul privind propunerea de soluționare nr., semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală în care se precizează că se mențin constatările și concluziile formulate în cuprinsul Raportului de Inspecție Fiscală nr.și în Decizia de impunere nr..... și propun respingerea în totalitate a contestației formulate de **Persoana fizică autorizată X** ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 207 alin. (1) și art.209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I.Persoana fizică autorizată X depune în data de la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județene Iași contestație înregistrată sub nr..... prin care contestă Raportul de inspecție fiscală nr., din următoarele motive:

Neînțelegerea datelor înregistrate în acest Raport de inspecție fiscală având în vedere că nu are cunoștințe în domeniul fiscal.

Consideră că organele de inspecție fiscală i-au stabilit sume de plată la diferențe retroactive de 4-5 ani, diferențe care de fapt nu există și nici nu reies din datele reale bazate pe calcule corecte pe documentația la dosar a **Persoanei fizice autorizate X**.

Sușține că datele și sumele au fost calculate ca venituri impozabile pentru anii 2005, 2006, 2007, conform caietului de evidență încasări fila 1-56, reieșind clar că și-a achitat integral impozitul aferent sumelor încasate.

Mai consideră nedrept și ilegal plata de majorări retroactive pentru niște sume pe care nu le-a încasat efectiv de la nimeni, de aceea nu e justificată cererea de impunere pentru accesorii, majorări și penalități.

Petenta solicită "să mi se verifice dacă în raportul de verificare nr..... D.G.F.P.J.Iași s-a ținut cont de datele concrete și anume reieșite din caietul de evidență de încasări fila 1-56 și dacă s-a scăzut corect costul cheltuielilor pentru determinarea corectă a venitului net pentru impozit corect; diferența care a rezultat să mi se justifice cu documente reale, concrete de unde a rezultat, pentru că, Declarația anuală de impunere nu oglindește realitățile care reies din încasări pe ani din cauză că am fost sfătuit greșit în timp ce completam."

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, efectuează inspecție fiscală pentru perioada 01.01.2005-31.12.2009 și emit în baza Raportului de inspecție fiscală nr....., Decizia de impunere nr....., prin care au stabilit în sarcina **Persoanei fizice autorizate X** suma totală de **S lei** reprezentând impozit pe venit suplimentar și accesorii aferente impozitului pe venit.

Aceasta deoarece s-a constatat că **Persoana fizică autorizată S** a declarat eronat veniturile realizate conform datelor contabile înregistrate în Registrul Jurnal de încasări și plăți, față de veniturile declarate în declarațiile speciale privind veniturile realizate pe anul 2005, 2006, 2007.

La data de 12.03.2010, organele de inspecție fiscală, emit Decizia de impunere nr..... prin care stabilesc impozit pe venit pentru diferențele stabilite suplimentar, astfel:

Pentru anul 2005 un impozit pe venit în sumă de S lei, pentru anul 2006 un impozit pe venit în sumă de S lei și pentru anul 2007 un impozit pe venit în sumă de S lei, rezultând un impozit pe venit stabilit suplimentar în sumă totală de **S lei**.

Prin aceeași decizie s-au stabilit și accesorii aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar în sumă totală **S lei** calculate pentru perioada 18.09.2006-09.03.2010.

III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul

cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care Persoana fizică autorizată X contestă Raportul de inspecție fiscală nr., act premergător care stă la baza emiterii unui act administrativ fiscal, respectiv a Deciziei de impunere.

În fapt, urmare a inspecției fiscale efectuată de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală nr., iar în baza acestuia s-a emis Decizia de impunere nr.....

Cu adresa nr....., Activitatea de Inspecție Fiscală înaintează **Persoanei fizice autorizate X** un exemplar din Raportul de inspecție fiscală nr.....și din Decizia de impunere nr....., însă nu face dovada comunicării către contestatoare a acestor documente.

Cu adresa nr....., organul de soluționare competent solicită Activității de Inspecție Fiscală dovada comunicării documentelor menționate mai sus, dar aceasta prin adresa nr....., ne comunică faptul că nu poate face dovada comunicării actelor către contribuabil, nefiind în posesia confirmării de primire prin poștă.

Persoana fizică autorizată X la data de, depune în termenul legal contestație înregistrată sub nr..... la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, împotriva Raportului de inspecție fiscală nr., prin care solicită reverificarea datelor cuprinse în acest raport.

Verificând îndeplinirea condițiilor procedurale se constată faptul că, contestația este formulată împotriva Raportului de inspecție fiscală nr.și nu împotriva Deciziei de impunere nr., astfel că organul de soluționare competent cu adresa nr., îi aduce la cunoștință petentei faptul că actul susceptibil de a fi contestat este decizia de impunere și ca urmare solicită completări prin care să precizeze dacă contestă și Decizia de impunere nr.

Până la data emiterii prezentei decizii, petenta, nu a dat curs solicitării organului de soluționare competent, deși semnătura de pe confirmarea de primire prin poștă aflată la dosarul cauzei, atestă că

aceasta a luat la cunoștință în data de, de solicitările organului de soluționare cuprinse în adresa nr.

În drept, potrivit prevederilor art.109 din Ordonanța Guvernului 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare,

” (1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere. [...]”

Din prevederile legale redată mai sus rezultă faptul că prin Raportul de inspecție fiscală nu se stabilesc obligații fiscale cu titlu definitiv în sarcina persoanei fizice autorizate verificate, acesta fiind un act premergător emiterii deciziei de impunere.

Referitor la posibilitatea de contestare, art.205 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

”(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia. [...]”

La art.206 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

„Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emiterie a actului administrativ fiscal.[...]”

La art.209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

„1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;”

Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1.050/2004, precizează la pct.107.1 următoarele:

„Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisă de organele competente, potrivit legii;[...],” iar potrivit prevederilor art.88 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

”Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2).

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

Astfel, în conformitate cu prevederile legale redată mai sus și având în vedere faptul că Decizia de impunere nr., emisă în baza Raportului de inspecție nr., reprezintă titlul de creanță prin care organele de inspecție fiscală au stabilit și individualizat obligația de plată, se reține că, în speță, acesta este actul administrativ fiscal susceptibil a fi contestat.

Reținând faptul că Raportul de inspecție fiscală nr....., are caracter de act premergător, constatările cuprinse în acesta fiind valorificate prin Decizia de impunere nr., organul de soluționare competent procedează la aplicarea prevederilor art.213 alin(5) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora,

”Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”și ale prevederilor pct.13.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin ordinul președintelui Agenției de Administrare Fiscală nr.519 din 27.09.2005, potrivit cărora,

”Contestația poate fi respinsă că:

[...]

e) prematur formulată, în situația în care sumele contestate nu sunt stabilite cu titlu definitiv în sarcina acestuia sau în situația în care contribuabilul contestă un act premergător care stă la baza emiterii unui act administrativ fiscal.”

Ca urmare, organul de soluționare competent nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației cu privire la obligația de plată în sumă de **S lei** constatată de organele de inspecție fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr., urmând a se respinge contestația, ca prematur formulată.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în temeiul art.210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și, în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr.1...../2010, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași

DECIDE :

Art. 1 Respingerea contestației formulată de **Persoana fizică autorizată X** ca prematur formulată pentru suma totală de **848 lei** reprezentând:

- impozit pe venit în sumă de **S lei**;
- accesorii aferente impozitului pe venit în sumă de **S lei**.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de inspecție fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.